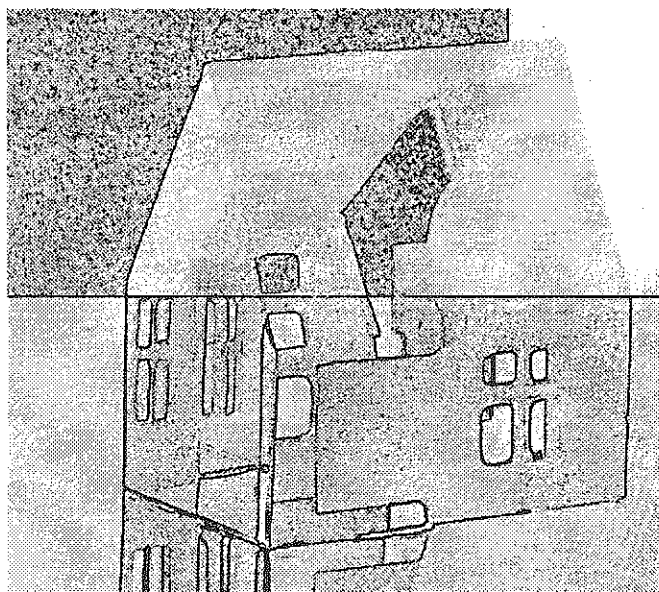

Vuosikokous

Lintuvaaran koululla sunnuntaina
12.2.95 klo 16

Esitelmät aiheista:

Puurakennuksien lämpöeristäminen ja lisäeristäminen, *DI Rönkkö, Partek.*

Puun sisä- ja ulkomaalaus, *maaliasiantuntija Ruuskanen, Tikkurila Oy*

Sääntömääräiset vuosikokousasiat.

Kahvitarjoilu

Tervetuloa kaikki mukaan!

Lintuvaaran Omakotiyhdistys on kolmanneksi vanhin asukasyhdistys Espoossa. Perustamishetkellä, välirauhan aikana, nykyisen Lintuvaaran alue näytti aivan toisenlaiselta kuin nykyään. Muutokset ovat aistittavissa myös yhdistyksen nimistä. Ensimmäinen nimi, Leppävaaran huvilanomistajain yhdistys, kuvannee 1940-luvulla vallinnutta tilannetta. Lintuvaara oli yhtä kuin Pohjois-Leppävaara, eikä termiä huvila liene käsitetty samanlaisena kuin nykyisin. Yhdistyksen nimi muutettiin vuonna 1976 ajankohtaan paremmin sopivaksi Leppävaaran-Lintuvaaran Omakotiyhdistykseksi. Leppävaaran saatua yhä enemmän kaupunkimaista luonnetta omakoti-alueen pienennettyä, yhdistyksen nimi muutettiin vuonna 1991 Lintuvaaran Omakotiyhdistykseksi.

Vastaako nykyinen nimi sitten tämän päivän tilannetta. Lintuvaarantien varteen on kohonnut ja on kohoamassa lähivuosina lukuisia pienkerros- ja rivitaloja. Pitäisikö yhdistystä kehittää entistä voimakkaammin Lintuvaaran alueen asukas- tai kotiseutuyhdistyksen suuntaan ottamalla tapahtuneet muutokset huomioon myös nimessä? Vai olisiko sittenkin parempi säilyttää nimi ennallaan? Toimintaan voitaisiin luonnollisesti ottaa mukaan myös muita kuin pientalojen asukkaita? Kolmas vaihtoehto olisi pidättäytyminen pientaloasukkaiden edunvalvontayhdistyksenä, jolloin nimen muutoksesta ei edes tarvitsisi keskustella. Tulevalle omakotiyhdistyksen puheenjohtajalle ja johtokunnalle jää mietittäväksi myös mm. pitkään esillä ollut

sääntöjen kokonaisuudistus. Nykyiset säännöt eivät sovi enää 1990-luvulle.

Nimet, säännöt ja muut muutoseikat eivät ole kuitenkaan olleet merkittävässä asemassa omakotiyhdistyksen toiminnassa. Kaavaratkaisut, ympäristönsuojelukysymykset ja muut asuinalueemme yleistä viihtyvyyttä ja toimivuutta koskevat asiat ovat olleet johtokunnan ja toimikuntien keskeistä työsarkaa mitenkään unohtamatta yhteisiä kulttuuri- ja harrastustilaisuuksia. Toivotankin vuosikokouksessa valittavalle uudelle puheenjohtajalle ja johtokunnalle parasta menestystä toiminnassaan.

Hannu Lehtonen

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n Toimintakertomus 1994

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen yhtenä päätoiminta-ajatuksena on toimia jäsenistönsä edun mukaisesti mm. kunnallisissa asioissa. Kaupunkimme luottamushenkilöt ovat muutaman kerran viestittäneet meille kuinka tärkeää on kaupunginosien asukkaiden yksimielisyys ajettaessa asioita, jotka liittyvät asukkaiden viihtyvyyteen paikkakunnalla. Luottamushenkilöiden on helpompi ja nopeampi toimia asukkaiden eduksi, jos asukkaiden mielipiteet eivät hajaannu. Tämä mielipiteiden yhteneväisyys ei ole täysin onnistunut yhdistyksessämme kuluneen vuoden aikana.

Yhdistyksessä oli vuoden -94 alussa jäseniä 346. Yhdistykseen liittyi toimintavuoden aikana 17 uutta jäsentä.

Maksaneita jäseniä oli vuoden lopussa 302.

Yhdistyksen johtokunta kokoontui yhdeksän kertaa. Johtokunnan jäsenet: Hannu Lehtonen, puheenjohtaja, Tuula Huomo, sihteeri, Sirkka Häggqvist, Marja-Leena Karhula, Paavo Kinnunen, Marita Kivikoski, Leena Laine, jäsenkirjuri, Kalevi Onnela, varapuheenjohtaja, Arja Pihlajisto, Hannu Räsänen ja Raimo Salminen, talouden/rahastonhoitaja.

Uuden toimintakauden alkaessa yhdistyksessä katsottiin tarpeelliseksi seuraavat toimikunnat: Lintusen toimistokunta, kaava- ja liikennetoimikunta, lapsi- ja nuorisotyötoimikunta, kulttuuritoimikunta sekä talkootoimikunta.

Tiedotustoiminta

Yhdistyksen lehti Lintunen ilmestyi neljä kertaa. Lehden painosmäärä oli 1000 kpl ja sitä jaettiin jokaiseen lintuvaaralaiseen talouteen. Loput lehdistä jaettiin Uusmäen alueelle.

Painosmäärää nostettiin syksyllä 1300:an. Tiedotusta on lisäksi hoidettu tarvittaessa pylväisilmoituksin ja Paulakosken ja Vallikadun Spar-kaupan ilmoitustauluilla.

Yhdistys otti yhteyttä Espoon kaupunkiin

Espoon sos.- ja terveyskeskuksen yhteistyökokouksessa keväällä oli mukana yhdistyksen edustaja.

Kolmen kaupungin viittakiven paljastukseen "Rokkaa rajalla" -tapahtumaan toukokuussa Rajatorpassa osallistui yhdistyksen johtokunnan jäseniä.

Espoon kaupunginhallitukselle lähetettiin kirjelmä vanhan kaatopaikan kunnostamisesta.

Tekniseen virastoon Lintuparventien luona kulkevan ojan aiheuttamista vesivahingoista lähetettiin kirjelmä, johon kaupunki antoi vastauksen.

Kirjelmä Lintukorpi II ja IIA alueen

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Toimituskunta

Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Hannu Lehtonen, Tuula Huomo, Marja-Leena Karhula, Raimo Salminen
Lövikki 1100 kpl

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat Paulakosken kaupassa Lintuvaarantie 50 ja T-kauppa Kotikulmassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä.

Taitto Masa Pulkkinen / Prestige Marketing Oy

Painopalkka

Monila Oy, Sömäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

tärkeimmistä kevyenliikenteen väylistä ja esteistä (töyssyistä) autoille. Kiireellisimmät paikat ovat: kevyenliikenteen väylä Tiiasentien ja Urheilupuiston väliin, Peukaloisenpolun katkaisu ja Lintuparventien varren pyörätien parannus.

Kirjoitettiin kaatopaikalta lähtevästä ojasta kaupungin tekniselle keskukselle kirjelmä.

Kirjelmä entisen elokuvateatterin ja sitä vastapäätä olevan tontin kaavamuutoksesta, jossa ehdotetaan Lintuvaarantien varrella olevan tontin käyttöoikeuden muutosta liiketontista asuntotontiksi. Yhdistys ei puolla tällaista ehdotusta, sillä Lintuvaarantien varrelle liiketontit sopivat paremmin kuin omakotiasutuksen keskelle.

Otettiin yhteyttä Lintuvaarantien ja Vallikadun risteykseen tarvittavista liikennevaloista insinööri Tieahoon.

Kaavatoimikunnan edustajia oli esittelemässä ajatuksiaan Lintulaakso I:n kaavasta kaupunginvaltuuston edustajille elokuussa.

Toimitettiin kannanotto nähtävillä oleviin Lintumetsä I ja II ja Lintulaakson kaavoihin.

Lähetettiin Espoon kaupunginmuseolle Lintuvaaran historiikki "Koti Espoossa" -näyttelyä varten.

Kaupunginjohtajat järjestivät perinteisen kahvitilaisuuden keväällä asukas- ja omakotiyhdistysten puheen-

johtajille. Yhdistyksemme puheenjohtaja Hannu Lehtonen oli mukana tilaisuudessa.

Lintuvaaralaisille järjestetty toiminta ja tapahtumat

Syksyllä 1993 julistettiin kilpailu yhdistyksen tunnukseksi. Kilpailun voittaja selvisi tammikuussa -94. Voittajaksi selviytyi toimitusjohtaja Masa Pulkkinen. Logo otettiin käyttöön heti vuoden -94 alussa yhdistyksen asiapapereihin ja lehden, Lintusen tunnukseksi.

Keväällä pidettyä ompelukurssia kävi kymmenen ompelusta kiinnostunutta.

Yhdistyksen perinteisiin siivoustalkoisiin keväällä osallistui yli 50 henkilöä.

Nukketeatteri Kehä III:n esitystä elokuussa oli katsomassa 90 henkilöä.

Syksyn asukasilta pidettiin 30.11. Lintuvaaran koululla. Paikalla oli kaupungin edustajina yleiskaavapäällikkö Matti Saukkonen, vt. asema-kaavapäällikkö Marja Hämäläinen ja liikennesuunnittelupäällikkö Risto Jokinen sekä luottamushenkilöitä edustamassa vasemmistoliiton varavaltuutettu Pia Rantala. Asukkaita oli paikalla yli 80 henkilöä.

Vuonna 1993 aloitettua lintuvaaralaisten talojen valokuvausprojektia ja siihen liittyviä talojen vanhojen

asukkaiden haastattelujen tekemistä on jatkettu.

Yhteydet muihin yhdistyksiin

Yhdistyksen johtokunnan jäsen Arja Pihlajisto oli jäsenenä Espoon Kotiseutuyhdistysten Liiton hallituksessa ja Leppävaaran alueneuvottelukunnassa.

Espoon Kotiseutuyhdistysten Liittoon, Espoon Omakotiyhdistysten keskusliitolle ja Espoon kaupungin kirjastoon toimitettu Lintunen-lehtiä.

Yhdistyksen edustaja oli mukana EKYL:n kevätkokouksessa.

Pihlajamäen Omakotiyhdistyksen 30-vuotisjuhlassa oli yhdistyksen edustajat.

Vastattiin kotiseutuyhdistysten ja Espoon nuorten ympäristösuojelijoiden kotiseutuprojektikyselyyn.

Vastattiin Lintuvaaran muinaisjäänneiden kartoituskyselyyn.

Yhdistyksen edustajat olivat EKYL:n syyskokouksessa.

Syksyllä EOK:n 25-vuotisjuhlaseminaarissa oli yhdistyksen edustajia.

Yhdistyksellä oli yhteistyötä paikallisten koulujen kanssa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n toimintasuunnitelma vuodelle 1995

1. Kaavoitus- ja ympäristöasioita seurataan, niistä tiedotetaan asukaille ja pyritään vaikuttamaan aluetta koskevaan suunnitteluun.
2. Tiedotuslehti LINTUNEN ilmestyy 4 kertaa.
3. Teiden varsien siivoustalkoot järjestetään keväällä.
4. Tarpeen tullessa järjestetään asukasiltoja ajankohtaisista kysymyksistä.
5. Mikäli kiinnostusta riittää, pyritään järjestämään erilaisia harrastuskursseja ja -tilaisuuksia

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen tuloslaskelma 1994

Varsinainen toiminta:

Tuotot

Lintusen ilmoitustulot	1 550,00	
Ompelukurssin maksut	800,00	
Kaupungin avustus tiedotukseen	1 450,00	
Omakotilehden jakelupalkkio	750,00	+4 550,00

Kulut

Lintusen painokulut	7 389,00	
Ompelukurssi	1 299,00	
Asukasillat ja talkoot		662,90
Kulukorvaukset toimihenkilöille	1 500,00	
Jäsenmaksut keskusjärjestöille	500,00	
Toimintakulut	1 371,00	
Muut kulut	672,20	-13 394,10

Kulujäämä -8 844,10

Varainhankinta:

Tuotot

Jäsenmaksut 10 570,00

Kulut

Pankin palvelumaksut -453,50 10116,50

Tuottojäämä +1 272,40

Rahoitustuotot:

Pankkikorot 331,80 331,80

Omatoiminen tuottojäämä +1 604,20

Tilikauden tulos

Tilikauden ylijäämä +11 604,20

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tase 1994

Vastaavaa

Käyttötilin saldo 31.12.94 17 161,80
Yhteensä 17 161,80

Vastattavaa

Oma pääoma 8 386,93
Edellisten kausien ylijäämä 6 670,67
Tilikauden ylijäämä 1 604,20
Siirtovelat 500,00
Yhteensä 17 161,80

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen talousarvioehdotus 1995

Varsinainen toiminta:

Tuotot

Lintusen ilmoitustulot	2 000	
kurssimaksut	1 500	
Kaupungin avustus	2 000	
Omakotilehden jakelupalkkio	750	+6 250

Kulut

Lintusen painokulut	8 300	
kurssi	1 700	
Asukasillat ja talkoot	1 000	
Kulukorvaukset toimihenkilöille	1 500	
Jäsenmaksut keskusjärjestöille	500	
Varaus Lintuvaara-julkaisuun	2 000	
Toimintakulut	2 000	
Muut kulut	600	-17 600

Kulujäämä -11 350

Varainhankinta:

Tuotot

Jäsenmaksut (350 x 35 mk)	12 250	
---------------------------	--------	--

Kulut

Jäsenkorttien painatus	-900	
Pankin palvelumaksut	-600	10 750

Kulujäämä -600

Rahoitustuotot:

Pankkikorot	350	350
-------------	-----	-----

Omatoiminen kulujäämä -250

Tilikauden tulos

Tilikauden alijäämä -250

Mitä yhteistä on kolmiyhteydellä?

Marraskuisena maanantai-iltana lähdin Lintuvaaran koululle katsomaan naapuriston tyttöjen korismatsia. Kyseessä olivat Leppävaaran Pyrinön eli LEPYn pienimmät eli mikrotytöt, joista suurin osa on vasta viime vuonna alkanut harrastaa koripalloa. Innostunutta ja iloista väkeä olivat sekä hyvinkääläiset vieraat että meidän LEPYläiset valmentajineen, vanhempineen ja kannustajineen. Muistui mieleen monet mukavat hetket vuosien takaa, jolloin omat ja naapurien tenavat ottivat ensiaskeleitaan LEPYn leirissä.

Tuntuu kuin koripalloharrastus kulkisi polvesta polveen ja sisarusten, koululaisten ja opettajien sekä naapurien kesken aloittelijasta valmentajakokemuksen kautta huipulle ja senkin jälkeen harrastuksena ikämiessarjoissa tai muuna vapaaehtoistoimintana. Sellaiset sukunimet kuin Uotilat, Kepsut, Saarikosket, Seitsamat, Tapanaiset ja Virtaset toistuvat usein LEPYn historiikkia tutkittaessa. LEPY on yksi Espoon vanhimpia seuroja ja sen syntysanat on lausuttu jo vuonna 1931, joten koripallon tultua Suomeen 30-luvun lopulla, LEPY otti sen heti yhdeksi lajikseen. Vuosien varrella lajivalikoimaan kuuluivat mm. yleisurheilu, hiihto, jalkapallo, pesäpallo, suunnistus ja voimistelu. Historiikki kertoo, että LEPYllä on ollut erinomainen mieskuoro sekä näyttelijäryhmä ja että SVULn järjestämissä henkisissä kilpailuissa LEPYläiset menestyivät mm. lausunnassa ja puhe-aidossa. Myös ompeluseura toimi vilkkaasti. Aktiivisuutta monella alalla; lieneekö sieltä lähtöisin LEPYn vielä 70- ja 80-luvuillakin harrastama Tahkon hiihtojen latuaseman ylläpito vapaaehtoisvoimin Leppävaarassa sekä Leppävaaran uimahallilla leikkauksen vastaanotto, jossa monet pelaajien äidit tekivät vuosia hyvää työtä seuran hyväksi. Nykyään voit

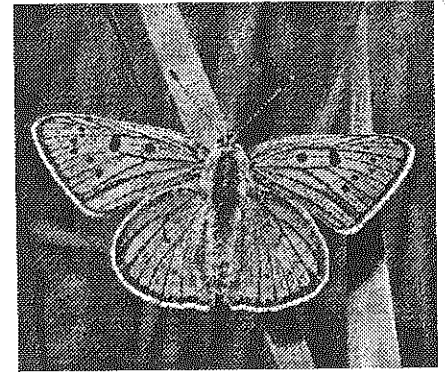
nähdä LEPYn vapaaehtoisia nuoria mm. joulun alla Maxissa joululahjojen pakkauspuuhissa ja keräämässä näin lantteja LEPYn pussin kartuttamiseksi.

Tässä jutussa haluan kuitenkin esitellä kaikkien LEPYläisten "isähahmon" Kallen eli ekonomi, koripallo- ja perhosharrastaja Karl-Erik Lundstenin. Kalle on tehnyt upeaa, vapaaehtoista työtä nuortemme kanssa jo 25 vuoden ajan valmentajana. Hän on pelannut LEPYssä noin 35 vuotta, hoidellut raha-asioita, jäsenmaksuja ja salivarauksia siinä ohella sekä pitänyt kesäleirejä Solvallassa ja sai monen pojanviikarin silloin innostumaan myös tuosta toisesta harrastuksestaan eli perhosten keräilystä. Vielä nytkin saatat nähdä Rintamamiehentiellä Lintuvaaran Mäkkylän puoleisella laidalla omakotitalon kuistilla öisen valoilmion "valorysän"; silloin tiedät, että Kallella yöperhosten keruu meneillään.

Tällä hetkellä Kalle työskentelee vesija ympäristöhallituksen Ympäristötietokeskuksessa projektissa, jossa seurataan yöperhosten levinneisyyttä. Suomessa seurannan havaintopaikkoja "automaattisine valorysineen" on n. 60 paikkakunnalla – yleensä kaksin kappalein – yksi rysä kummassakin ympäristötyypissä eli metsä- ja kulttuurialueella. Yöperhosseuran toiminta on laajenemassa Pohjoismaihin ja Baltiaan. Esim. Englannissa on yöperhosseurantaa ollut jo kolmisenkymmentä vuotta. Miten upeaa, kun voi yhdistää työn ja harrastuksen. Kallella on kotonaan omat ainutlaatuiset perhoskokoelmansa hyvin järjestettyinä eli "suvuttain, roduttain ja sukupuolitain". Suurperhosia n. 750 lajia ja pikkuperhosia n. 500 lajia, joista suurin osa on Kallen itsensä keräämiä.

Tätä perhoskeräilyä hän on harrastanut vuodesta 1959 lähtien eli yhtä kauan kuin toimimista Leppävaaran Pyrinössä.

Kalle aloitti 12-vuotiaana koripallon pelaamisen LEPYssä harrastettuaan sitä ennen korkeushyppyä. LEPYn koripallotoiminnan harjoituspaikkoina ovat toimineet lähiseudun koulut: Lintuvaara, Leppävaara, Laajalahti, Karakallio, Rastaala ja Mäkkylä sekä Boställskolan. Lisää salitilaa on hankittu myöhemmin Ammattikoululta ja vihdoin 90-luvun alussa valmistui upea palloiluhalli Leppävaaraan. LEPYn riveistä ovat lähteneet mm. maajoukkuepelaajat Erkki Saaristo, Karl-Erik Lundstén, Olli-Pekka Laitila, Martti Kuisma ja Kaisa Kepsu. Juniorit ovat menestyneet hyvin mestaruussarjassa: Mini-tytöt kultaa 1979, A-pojat ja C-tytöt pronssia 1981.

Alkuvuosikymmenien innostus korikseen oli niin suuri, että myös muutamien pelaajien pihoilta raivattiin ulkoharjoittelupaikka, jossa treenattiin myös talvisin. Tällaisia ovat olleet ns. Kepsun kenttä 50-luvulla ja valtion metsään raivattu Kallen kenttä, joka toimi noin 20 vuotta ja jonka käytöstä on olemassa kenttämestari Kallen Järjestys- ja ohjesäännöt 1.1.1967. Pelaajia oli kymmenkunta ja katsojia kuulemma vähintään penkillinen. Joku on löytänyt aviosiippansakin näissä merkeissä. Nykyisen Gallerian paikalla on myös ollut urheilukentän yhteydessä vaikeasti pelattava hiekkakenttä, jossa LEPYläisillä oli kotikenttätu varsinkin, jos vastustajat olivat ulkolaisia tai muuten tottumattomia kuppuraiseen pintaan. Nykyään voit nähdä Leppävaaran lukion alapuolella hienon sinisen asfalttikentän, jossa myös LEPY pelaa.

Salimaksut ovat tällä hetkellä LEPYn suurin menoerä. Koulujen käytöstä laskutetaan 100,- mk/per 1,5 tuntia aikuisilta ja 30,- mk nuorilta. Palloiluhallissa LEPYllä on paljon salivuoroja, joten palloiluhallin kuukausivuokrat ovat yli 5.000,- mk. LEPYn tytöt ja pojat pelaavat 15 joukkueessa (mikrot, minit, C-, Bjuniorit, naisten ja miesten edustusjoukkueet, Balls, Helat, Linko, Leppävaarit sekä Leidit. Leideissä on mukana vielä seitsemän jo vuonna 1944 aloittanutta "ihanaa laihaa ja lihavaa", kuten 50-vuotis- onnitteluisissa mainittiin. Pelaajia LEPYssä on noin 200 ja melko tarkkaan puolet kumpaakin sukupuolta sekä valmentajia parisenkymmentä. Pääasiallinen tulonlähde ovat jäsenmaksut 500,- mk per vuosi, josta sisaralennus on 50 % samoin ensimmäinen vuosi juniorina. Lisäksi pelaajien kuluina ovat Koripalloliitolle suoritettavat vuotuiset lisenssimaksut (aikuiset 230,- mk ja juniorit 130,- mk) sekä koripallovakuutus (aikuiset 330,- mk ja juniorit 110,- mk vuodessa). Harrastus maksaa aikuisille noin reilut 1.000,- mk vuodessa. Espoon kaupunki on avustanut seuraa vuosittain 50.000 markalla, mikä summa on viime vuosina supistunut

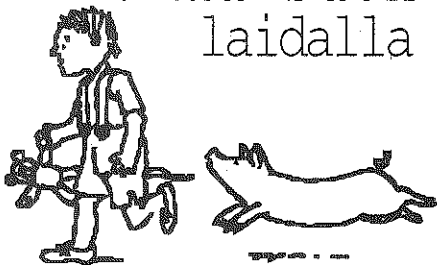
20-30 prosentilla, lisäksi saadaan pientä valmentajatukea 20-30 mk/kk per valmentaja. Raha on siis tiukassa, joten vapaaehtoistyöt ovat pelaajat vanhempineen joutuneet ja joutuvat jatkossa entistä enemmän tekemään. Sponsorirahatkin ovat tiukassa, joten monista aikaisemmista ylellisyyksistä kuten kesäleireistä, pikkujouluista on jouduttu tinkimään. Seura panostaa juniortyöhön, valmennukseen ja hyvään me-henkeen. Viime syksynä mm. 27 LEPYn A- ja B junioria oli Koripalloliiton koulutustilaisuudessa ja suorittivat "Lasten ohjaajatutkinnon", joten valmennus-apua lievästi valmentajapulaan saadaan omista joukoista. Myös vanhempainilta, jossa painotettiin joukkuekohtaista vastuuta, sai kiitettävästi vanhempia kiinnostumaan nuortensa hyvän harrastukseen parissa tehtävästä vapaaehtoisesta toiminnasta. Paras esimerkki ja mainos LEPYlle on tietenkin Kalle, tuo LEPYn johtokunnan ainaisjäsen ja monitoimimies. Kalle kertoi reippaiden LEPYläisten pakanneen tänä jouluna lahjoja Maxissa 79 pelaajan voimin, töitä tehtiin 870 tuntia yhteensä. Kalle oli paikalla noin 60 tuntia ja harjoitti LEPYn PR:ää ohjaamalla asiakkaita

lahjapaperoinnin ääreen. Rahaa kertyi LEPYlle reilut 17.000 markkaa. Kallen toiminta nuorten hyväksi on noteerattu muuallakin kuin LEPYläisten piirissä. Suomen itsenäisyyden 70-vuotispäivänä v. 1987 Kalle palkittiin Suomalaisuuden liiton diplomilla kiitokseksi kotiseudun lasten ja nuorten eteen tehdystä työstä. Espoon kaupunki on lahjoittanut harvinaisen Marjo Matikainen -mitallin (No. 15), joka myönnetään valmentajille ja huippuurheilijoille. Espoo on lahjoittanut Kallelle 16.12.1992 mitallin työstä Espoon kaupungin hyväksi (valmennustehtävistä). Kiitos haastattelusta Karl-Erik Lundsten, kaikkien LEPYläisten tuntema Kalle.

Sirkka Häggqvist

PS. Jos olet kiinnostunut paikkakuntamme nuorisokasvatustyöstä ja koripallosta, niin voit ottaa yhteyttä Kalleen, puh. 515 711. Mikäli tunnet vetoa palaamiseen tai valmentamiseen, niin joukkueita löytyy harrastajista huippupelaajiin ja lähes vauvasta vaariin. Voit myös tukea LEPYä taloudellisesti ryhtymällä kannattajajäseneksi.

Elämää suon laidalla

Vanhaa kotikylää muistellessa tunkeutuvat aisteihin erilaiset värit, tuoksut ja tunnelmat. Talvisin hanget olivat korkeat ja valkeat, koska liikenne ei niitä silloin vielä noennut. Keväisin tuoksui mu lta ja savu, kun mökkien piholla poltettiin talven alta paljastuneita kasvien jätteitä. Myös suolta nouseva huurupilvi illan viileessä on jäänyt unohtumattomana muistikuviksi. Kevään vihreys muuttui aina aikanaan kesäksi ja sai lisäenhokseen erilaisten kukkien värikylläisyyden ja tuoksut.

Varhaisesta lapsuudesta, vuodelta 1929 tai 1930, muistan, miten suuritorvinen grammari soittelee muotiskelmää "Oi Alaskan sä tyttö tumma, kuin Pohjan yö sun silmäs hurmaa ..." -Mökki oli täynnä 15-17 vuotiaita

nuoria, ison siskon kavereita. Heillä oli hauskaa, kun pieni pari pyöri keskellä. Minä olin ehkä kuuden, veli neljän paikkeilla. Iso sisko oli opettanut meitä tanssimaan "Oi Alaskaa". Hartaina väänsimme sitä veljen poski vatsaani vasten ja housun luukku auki lepattaen.

Oli viileä kevät. Isä ja äiti tarkastelivat kasvimaiden edistymistä levottomina. Oli tulossa hallayö, joka uhkasi tuhota sen, mikä oli kauniilla alulla ruuan jatkoksi perheelle. Naapureilla oli sama huoli. Niinpä tehtiin päätös, että jokainen yrittää omalla tontillaan polttaa nuotioita, joista tulisi savuverho kasvimaiden suojaksi. Pihoissa alkoi risujen kerääminen tonteille tiettyjen välimatkojen päähän. Ne käytiin sitten myöhemmin sytyttämässä. En muista autoivatko nuotiot silloin, mutta ikuisesti ovat jääneet mieleen äidin itkut, kun lähes joka kevät halla vei hyvällä alulla olleet daaliat, jotka oli aiottu pihan koristeiksi. Kauneuden kaipuu kun vallitsi voimakkaana suon laidallakin!

Meille oli tilattu possu, joka piti hakea huomenissa. Isä ihmetteli, että mitä sen kanssa oikein tehdään, kun tuli niin kylmät ilmat. Äiti ehdotti, että pidetään se ensimmäisinä öinä sisällä.

Seuraavana päivänä possu haettiin ja sille tehtiin yösija laatikkoon kyökin nurkkaan. Parina päivänä mökissä olikin sitten tavallista enemmän viilettä, kun neljä jalkaa lisää temmeiltä lattialla. Possu vinkui ja juoksi peräsämme. Erityisen mieltynyt se oli veikan housujen alati auki lepattavaan luukkuun. Kesäisin - vartuttuamme muutaman vuoden - me silloisen Harakan lapset taivalsimme uimaan joko Pitkäjärvelle, "Pitkikselle" tai nykyiseen Ruukinrantaan, jota me kutsuimme "Mutabotneksi". Molempiin oli pitkä matka. Äidit laskivat meidät mieluummin "Pitkikselle", sillä "Mutabotneen" mentäessä piti ylittää rautatien ylikäytävä. Ylikäytävällä tapahtui onnettomuusiakin. Ei kuitenkaan meille, vaikka vieläkin viiltää vatsanpohjasta, kun muistaa miten pojat kilpailivat siitä, kuka uskaltaa viimeisenä juosta lähenevän junan edestä. Matka "Pitkikselle" oli mieluisampi. Kulkihan polkumme ensin Leppävaaran kartanon peltojen reunaa ja sitten metsän läpi. Matkan varrella oli Snellbackan lähde. Tuskin meistä kukaan on myöhemmin elämässään saanut niin ihanaa juotavaa kuin silloin siitä lapsuutemme lähteestä.

Sinikka Luja-Penttilä

